

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Martina Jakuba Bruse v právní věci žalobce: **V. H. P.**, zastoupen Mgr. Emilem Doleželem, advokátem se sídlem Jana Masaryka 252/6, Praha 2, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **T. T. H. T.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2020, čj. CPR-23856-3/ČJ-2020-930310-V248, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2023, čj. 16 A 76/2020-72, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 22. 6. 2020, čj. KRPA-432808-65/ČJ-2016-000022-50, byla žalobci dle § 50a odst. 3 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, uložena povinnost opustit území ČR a stanovena doba 30 dnů k opuštění území. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal. Žalovaný odvolání v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu k Městskému soudu v Praze. Ten rozhodnutí žalovaného v záhlaví označeným rozsudkem zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný kasační stížnost. Spolu s kasační stížností žalovaný navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] V návrhu na přiznání odkladného účinku žalovaný uvedl, že s ohledem na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, bude muset ve správním řízení pokračovat a řídit se názorem městského soudu, a to bez ohledu na to, že podal kasační stížnost. Ve stejném usnesení však NSS upozornil na úskalí této situace. Hrozí totiž, že žalovaný vydá nové rozhodnutí, avšak v mezidobí bude zrušen rozsudek městského soudu a „obživne“ rozhodnutí původní. Důsledkem může být vznik dvou rozdílných – či dokonce opačných – správních rozhodnutí v téže věci. Takový výsledek by byl jistě nežádoucí a obtížně řešitelný. Právě takové případy je nutno řešit přiznáním odkladného účinku podané kasační stížnosti, což konstatoval i rozšířený senát NSS. Přiznat odkladný účinek kasační stížnosti je i v souladu s důležitým veřejným zájmem na právní jistotě. Tato újma (hrozba dvou protichůdných rozhodnutí v téže věci) pak je nepoměrně větší újmou, než jaká hrozí cizinci či jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku. Jiným osobám újma vzniknout nemůže.

[3] Žalobce ani osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

[4] Návrh není důvodný.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být splněny tři materiální podmínky: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu (újmu na jím chráněném zájmu), 2) újma musí být pro stěžovatele (na jím chráněném zájmu) nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS z 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (viz usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). O přiznání odkladného účinku může žádat také žalovaný, a to ze stejných důvodů jako žalobce. Soud ale již v minulosti konstatoval, že v takovém případě *„bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ... vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům”* (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS).

[6] Samotná hrozba dvou protichůdných správních rozhodnutí není důvodem pro přiznání odkladného účinku (viz usnesení rozšířeného senátu čj. 10 Ads 99/2014-58). Pokud by tato skutečnost byla důvodem pro přiznání odkladného účinku, musel by být přiznáván správním orgánům téměř vždy. Takový přístup by vedl k nerovnosti stran řízení a k porušení § 36 odst. 1 s. ř. s. Přiznání odkladného účinku je tedy podmíněno dodatečným důležitým veřejným zájmem, jehož dotčení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu.

[7] Žalovaný v tomto případě navrhuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze na základě tvrzené hrozby vzniku dvou protichůdných rozhodnutí. Vychází ze staršího usnesení rozšířeného senátu NSS, čj. 2 Ans 3/2006-49. Hrozbou vzniku dvou protichůdných rozhodnutí se však rozšířený senát zabýval přímo, a to v odkazovaném usnesení čj. 10 Ads 99/2014-58. V něm výslovně uvedl, že samotná tato hrozba není důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Toto rozhodnutí žalovaný zcela opomíjí a nevyjadřuje se k němu. Netvrdí žádná specifika řešené věci, která by snad mohla být důvodem pro přiznání odkladného účinku. Jeho argumentace se soustředí pouze na hrozbu dvou protichůdných rozhodnutí. Tato hrozba však sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku není, a návrhu proto vyhovět nelze. Nejvyšší správní soud jej tak zamítl.

[8] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech lze o

pokračování

návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. července 2023

Milan Podhrázský
předseda senátu